ખલીફ઼: હારૂન રશીદ

નામના

આલફ્રેડ નાટક મંડળીના

ખેલમાં ગવાતાં ગાયનો.

પ્રગટ કરનાર

આલફ્રેડ નાટક મંડળીનાં માલેકો.

મુંબઈ,

ધી રાઈઝીંગ સ્ટાર પ્રીંટીંગ પ્રેસ.

મહુમ્મદઅલી દાઉદખાને છાપી છે.

ઇ૦ સ૦ ૧૮૮૯ ઈસ્વી.

કીમત તરન આના.

૩૭૨૮

ખલીફ઼: હારૂન રશીદ

૧

આઇ હય ખુબ દેખીયે બહાર, બુલબુલોંકા હય શોર પુકાર,
ફુટે હંય કયસે તુમ સબકે નયન, તુમ સબકે નયન, તુમ
સબકે નયન;
જુદી ખદાઇપે ખાલેકકી માર'
વાહ વાહ કયા હય ગુલશન યાર, ચાર તરફ઼સે હય મહેકાર,
કયા કહે યેહ ગુલસીતાં ફુલા હય કયસા,
બુલબુલ હોતે કયસે યાર, ગુલકે ઉપર જાં નીસાર,
બાગ઼બાં, ને યહાં, રંગ ઉડ઼ાયા હય, આહ વાહ દેખીયે અય શાહ.
સયર કરો અય આલી મુક઼ામ, હોકર શાદ સરવર મુદામ,
કરો દીન રાત અય ખલીફ઼ા ચયન,
ખલીફ઼ા ચયન, ખલીફ઼ા ચયન, યેહ હય શાહ સબ ગંવારહી ગંવાર

૨

શાહે જ઼માના, આપ હંય દાના, દુરૂસ્ત હય યેહ સબ ફ઼રમાન,
હરદમ હરદમ જાન હમારી, આપકે ઉપર હય કુરબાન,
લેકીન હય યેહ અર્જ઼ હમારી, આપકે આગે અય સુલતાન,
તનહા જાના ખુબ નહીં હય, રાતકો બાહેર યેહ ઇસઆન.
લાખોં હય જો નૌકર, હંય એકસે એક દીલાવર,
કીસ દીન કે ફ઼ેર ખાતર, હંય અય શાહે જ઼ીશાન,

૨

હુકમ જો પાએ, હુમભી આએ, સાથમે અય સુલતાન,
હો બદઅખ્તર, કોઇ વહાંપર, લેવે લેવે ઉસકી જાન હમ.

૩

ગ઼મ રસાં હૂઁ બેગુમાં યેહ આસમાં,
તુર્કા ગ઼મ હય, યેહ સીતમ હય, મુઝપે અહલમાં;
પીદર હય સરપે ઔર ન અમ્માજાં.

૪

ગુલસીતાંમે બાગ઼બાનકા મકાન,
ઇનદલીબ, બદનસીબ, હય ઔર ખસ્તા જાન;
ન પર હય, ઔર ન જ઼ર હય, દર જહાન.

૫

સીરપે બોજા યેહ અપને ઉઠાઓ, યહાં;
મુઝકો અયસા ન સાહેબ સતાઓ, યહાં;
છોડો પીછા મેરા યહાંસે જાઓ, જાઓ;
સરકો યેહ મેરે ન નાહ્ક઼ પકાઓ;
જાઇયે જાઇયે યહાંસે અબ આપ,
પાઉંમે મેરે નહીં અબ તાબ;
કીજે ન સરપર યેહ મેરે અજ઼ાબ.

૬

હાય હાયરે પેટ હાયે, યેહ કયસા તેરા ગમ,
આલમમે હર બશરપર બસ તેરા હય સીતમ.
ક્યા ક્યા સબ ઢોંગ, કરતે હય સોંગ, ઇસકે લીયે હરદમ;
બુરા હય પેટ, ક્યા હય લપેટ, ભુક સબકી હય હમદમ.
યા અલ્લાહ યેહ કયસા ગજબ, ખાના દેગા કબ, લગી ભુક હય રબ;
જોરૂ બચ્ચેભી નહીં જો બેચું મય અબ, ઇસકે વાસ્તે સબકા સબ.
જાય જાય રે પેટ જાયે, આપ કયસા યેહ અલમ
હમ કરતે સબ હુનર હય, આલમમે દમાદમ
ચકમે દીયે, ફંદે કીયે, ઇસકે લીયે ન કમ;
બુરા હય પેટ, ક્યા હય લપેટ, ભુક સબકી હય હમદમ.
પાય પાય રે પેટ પાયે, ખાના ન એકદમ,
હાય હાય રે ફરતા હાયે, કયસા હો રંજો ગમ,
કયસી હય ભુક, દેતી હય દુખ, ભરતા હય યેહ શીકમ;
બુરા હય પેટ, ક્યા હય લપેટ, ભુક સબકી હય હમદમ.

૭

બેટી મેરી હય કહાં, લે ચલો મુઝે વહાં,
લાઓ લાઓ મેરી બેટીકો અભી,
ક્યું સતાતા હય મુઝે, કચ્ચા ખાઉં મય તુઝે,
દેખો દેખો વોહી આતે હય સભી.
ખાઉં ખાઉં ખાઉં કચ્ચા ચોરકો, પાઉં બેઇમાનકો કભી,
ચર્ખપરભી જાઉં મય, જમીનમે સમાઉં મય, ઢુંઢું જંગલો પહાડોમે સભી,
અબ કીધરકો જાઉં મય, બેટી કયસે પાઉં મય,
યેહ પડી હય બેટી મેરી રાહમે,

ઔર કોઈ હય ખડા, કૌન હય ઉધર ખડા;
લે ચલો ઉસે હુઝુરે શાહમે.
ખંજર અબ મુઝે મીલા, કાટું અબ તેરા ગલા,
ગાડું તુઝકો જીંદા માટીમે મુવે,
ઔર અબજો આએ યહાં, ખુબ લગાઉં જુતીયાં;
મારૂં સરપે ઉસકે ખુબ લાઠી મય.

—✻—

૮

દીલજાની મેરી આઇ નહીં, અબ તક યહાં,
ક્યા જાનુ હોવેગી વોહ પ્યારી હમદમ કહાં,
ગફૂલતમે શાએદ જાં હમારી હય સો ગઇ;
શબ આખીર સારી ઇનતેઝારોમે હો ગઇ.
પ્યારી જાન સીટ સીટ,
મય કુરબાન સીટ સીટ,
હાયા મેરી પ્યારે જાગે યહાં સીટ સીટ સીટ;
ગુલોઝાર સીટ સીટ,
મય નીસાર સીટ સીટ,
નીચે આતી હું મય ઠહેરો વહાં સીટ સીટ સીટ.
આવેગા યહાં જાની કોઈ શોર ક્યું કરે,
વાલીદ મેરે જાગેતો ઇલઝામ વોહ ધરે;
જાની તેરા જીયરા ઉસ્સે ક્યું હય ડરે,
તેરી ઉલફતમે પ્યારી બલાસે હમ મરે.

—✻—

૯

ખુબી સબ તેરી ન્યારી હય અય દીલબર મેરી જાન.
બાતેં તેરી બોલી ભાલી ચાલ નીરાલી મતવાલી,

૫

સીધી સાધી શકલ દેખકે મય તુઝપર કુરબાન.
નીચી નીચી નજરેં તેરી નયન રસીલી અલબેલી,
ગાલ ગુલાબી હોંટપે લાલી મોતી હય દનદાન.

૧૦

જાનીરે મય તુમપર હું નીસાર,
ભુલો મત મુઝકો અય દીલદાર ;
રૂખસત હોતે, હો તુમ મુઝસે, આજ મેરે ગમખાર.
હાય જુદાઇ, કયસી યેહ આઇ, કીસમતને દીખલાઇ,
દીલ જો તુમકો, દી હું અપના, મયને યેહ અય યાર.
કર ગમખારી, તુ ન હમારી, કાયમ રહે દીલદારી,
ભુલ ન જાના, મુઝકો જાની, દીલસે કહીં એકબાર.

૧૧

અરે પીયા છાંડ નાહીં મોરી તુ નગરીયાં.
તોરે બીના મોહે કલ ના પડેગી,
તાક તાક રહી હું મય તોરી રે ડગરીયાં.
ઈતની અરજવા માનો સજનવા,
પ્યારે મોસે ફેરો નાહીં પ્યારકી નજરયાં.

૧૨

આશકકો ખુદા જરદ શહે તખ્તે નશીં કરદ.
દીલદારકે સરપે મેરે તાજે શાહી ધરદ.

આશક ઉસે કહેતે હૈંય જો માઅશુકપે સરદે,
લાજીમ હય યેહ માઅશુકકો આશકકા કહા કરદે.
ઈસ ગુલશને હસ્તીમેં મીલે દીલકી મુરાદેં,
દામન ગુલે ઉમ્મીદસે યારબ મેરા ભરદે,

૧૩

પુલાવ, મુતનજન, હલવા સોહન, નાનભી તુકતન, વાહવાહવાહ,
હલવાન, સાલાન, કલીયા કુન્દન, ખાઉં તનતન, વાહ વાહ વાહ.
તરાહ તરાહકી અબ બીરાયાની, પરાઠે શીરમાલ, બાકરખાની,
રોગની રોટી સુલતાની, કલીયા કુરમાં ખાઉં સુલતાની,
ગાઉં, ખાઉં, પીયું પીલાઉં, મારૂં ફોડું, સરકો તોડું હડડીફોડું
હાથ મરોડું;
કીસીકો ઠોંસા, કીસીકો ઘુંસા, કીસે તમાચા વાહ વાહ વાહ.

૧૪

રહેનારે હુશીયાર, નગરમે ચોર આવેગા,
જો તુ આયા, જગતમે બન્દે, ક્યા કછુ ઘર લે જાવેગા,
મુઠી બાંધે આયા બન્દે, હાથ પસારે જાવેગા; જબ કાલ આવેગા.
ના તલવાર, તમનચા ઔર બરછી, ના વોહ બંદુક ચલાવેગા,
આવત જાવત સુઝત નાહીં, ઐયાં પકડ લે જાવેગા; જબ કાલ આવેગા.

૧૫

ગુલશનમે આઈ બહાર, બહાર મેરે પ્યારે,
બેલાભી બોયા, ચંબેલીભી બોઈ, બોઈ નરંગી અનાર; અનાર
મેરે પ્યારે.

બાંકી છબીલી, રસીલી માલનીયાં, ગુંદ લાઇ ફુલોંકા હાર; હાર
મેરે પ્યારે.
કોયલભી બોલે, પપૈયાભી બોલે, બુલબુલકી શોરો પુકાર,
પુકાર મેરે પ્યારે.
આંકા સીપૈયા, રંગીલા સજીલા, ટહોકા ખેલે શીકાર; શીકાર
મેરે પ્યારે.

૧૬

હુસ્ન માઅનની જો પસંદે દીલે ના શાદ આયા,
ખુદ બલાએં મેરી લેને વોહ પરીજાદ આયા.
બાગમે નાલએ સોજાં જો મુઝે યાદ આયા,
આશીયાં ફુંકનેકી તાકમે સૈયાદ આયા.
શાખે ગુલ સોહબતે મુર્ગાને ચમન સુબ્હે બહાર,
હાય કીસ વક્ત મેરી તાકમે સૈયાદ આયા.
આહ કરતેહી કલેજા નીકલ આયા મુહસે,
લાશ હમરાહ લીયે કાસીદે ફરયાદ આયા.
અય "મુનીર" આજતક ઉહ્‌કે સુખનદાનોંમે.
શેખ નાશીખસે ન બેહેતર કોઇ નકકાદ આયા.

૧૭

મેરા સાંવરીયા નહી આએ હો,
નહી આએ, નહી આએ, નહી આએ હો.
મેરે પાનપે કથ્થા, મેરા સૈયાં ચલા કલકત્તા.
મેરે હાથમે કંગની, મેરે સૈયાંકી હોગઇ મંગની.
મેરે પાનપર બેલા, મેરા સૈયાં ફીરે અલબેલા.

મેરે બાગમે લાલા, મેરા સૈયાં ફીરે મતવાલા.
મયતો ઉમરમે છોટી, મેરે સૈયાંકી બાતેં ખોટી.

૧૮

રહે જન હમ બનમન હરદમ,
અનધનકા નહીં મનમે ગમ,
પીલતન મીસ્લે રૂસતમ, હમ;
અમન ચમનમે હરદમ.
બસ્તીસે હમકો નહી કામ,
જંગલમે કરતે બોસરામ,
ખુશહાલ નેહાએત હોકે,
ફીરતે યહાં સુબ્હો શામ;
સુબ્હો શામ, સુબ્હો શામ,
ફીરતે યહાં સુબ્હો શામ.
દુશમનકા નહીં હમકો ડર,
તન તન ચલતે હંય ખુશતર,
બન બન બન માલો જર;
સે ઠન ઠન ઠયલી રખતેં ભર.

૧૯

તેગજન, તેગજન, સારે હોશીયાર,
હાં સરદાર હમ હય હોશીયાર, હાં સરદાર હમ હય હોશીયાર;
સર ફીગન, સર ફીગન, સારે હોશીયાર,
મારે લુટેં સબ એક બાર.
તીરો શમશીરો ખંજર, બર્છી ભાલાઓ સીપર,

કુરે મીલકર સબ હુનર, આએ કોઇ જો બશર,
કાટે કાટે ઉસકા સર, મારે ઉસકો બે ખતર.
સેહેર ફુન, સેહેર ફુન, સારે હોશીયાર, મારે લુટે સબ એક બાર.

૨૦

છુપ જાઓ શીકાર અપના આતા હય ભારી,
પાકર સબ ઇશારા જલદી આના એક બારી;
ખુબ સાહેબ કરતે હંય છુપનેકી તૈયારી,
વોહી મરજી સબકી હય જો મરજી તુમહારી.
કદમોપે કુરબાન હય યેહ જાન હમારી,
તકદીર તુમહારી, દેવેગી જો યારી;
હોવેગી તકલીફ અપની દુર યેહ સારી.
દેખો દેખો તુમ સબ મીલકે કરના હોશીયારી,
વર્ના બોહોત હોવેગી હમ સબકો ગમખારી;
ફેર ન મીલેગા શીકાર અયસી હો દુશવારી.
તેગો બરછીયાં લગાએં, તીરો ભાલાભી ચલાએં,
ઉસકો ફંદેમે ફંસાએં ખુન તનસે બહાએં,
માલો દૌલત જો કુચ્છ પાએં, સબ ઘરમે વોહ લાએં,
મંગલ જંગલમે ફેર ગાએં, ચયન ખુશીયાં ઉડાએં,
હા હા હા હા હા હા હા.

૨૧

બખ્તકા, લખ્તમે, દસ્ત હય, રફતમે, હય ગીરફત, યેહ શીકારકો કીયા,
સખ્તકા, વકતમે, ગશતમે, દશતમે, પસ્ત, માલદારકો હય દીયા;

યેહ દેખો, હુઇ ફવારી જો, હય અબનો, મજેહારી જો, હય દરખતમે, યેહ બસત; ગંજસે રંજમે, કયું શીકંજમે શીકાર યેહ નહો.

૨૨

આકા વોહ મેરા કયા હુવા અફસોસ હાએ પેટ,
યારબ મય ભુકસે મુવા અફસોસ હાએ પેટ.
સારી કમાઈ હો ગઇ ગર્કુ આબ ઇસમે પર,
ભરતા નહીં હય યેહ કુવા અફસોસ હાએ પેટ,
ખાનેકો દેગા કૌન મેરા બાપ હય ન મા,
આલા ન કોઇ હય બુવા અફસોસ હાએ પેટ.

૨૩

કયું તુને બસાયા હય યેહ જંગલ,
અય ભાઈ અબ હોજા હુશયાર,
વહાં સાથ મેરે તુ જલદી ચલ ચલ,
આઈ હું ઘરસે મય હો બેકલ,
તેરા વોહ હય જો સરદાર;
વોહ હોતા હય જેરે તલવાર.
કયસી યેહ કહેતી હો તુમ બાતેં બેકાર,
હાએ મરેગા વોહ બેકસ લાચાર.
ચલો, ચલો, જલ્દી ચલો, મય જાતી હું પીછે તુમ આઓ,

૨૪

સબ મોલ, એક દોલ, હોકર શામીલ, ઉસ ક઼ાતીલકો ઇસઆન,
એયાર, હમ મીલકર, વડાંપર, ચલકર ધેરે દરમ્યાન.
જલદી કરના યેહ કાર, એકસકી જાતી હય જાન,
ચલીયે, ચલીયે, ભીડીયે, મરીયે, હયગા વોહ રબ સુબહાન.

૨૫

છોડ઼ કરવા, મોરા ગરવા ન મરોડ઼, ઓ પીતા;
ડરત ડરત તોરી બીનતી કરત હું, કર જોડ઼ કર તોરે પગવા પડ઼ત.
કાહે તુ કરત મોસે ખટપટ, નટખટ, ઝટપટ, કાહે મોરો બાત ન
સુનત.
અરજ ગરજ કાહે સુનત ન મોરી, તોરી, ચેરી, બેરી, હેરી, ફેરી
યેહ કહત
નીપટ નીડર મોસે કરત ઢીટાઇ, કાહે દીલમે સમાઇ યેહ
બુરાઈ જો કહત.

૨૬

મયતો મલ્લાહકી બેટી મેરા બાપ હોડ઼ીવાલા,
મેરા બાપ હોડ઼ીવાલા, મેરાબાપ હોડ઼ીવાલા.
બાપકી હું મય બડ઼ી દુલારી, પ્યારકે઼ ઝુલેમે પાલા,
ચંદર મુખકે઼ મેરે ક઼ારે ઘરમે હય ઉજીયાલા.
હુંક઼ે જયકી઼ ચાલ હય મેરી ફ઼રોક઼ા ફ઼દદા બાલા,
નરગીક઼ અયકી઼ આંખ હય મુખડ઼ા આતીક઼ક઼ા પરકાલા.
નાક ગુલે ફ઼ બ્બુ હય જુલ્ફ઼ે ફ઼ુ.મબુલફ઼ેભી ચાલા,
નકક઼ા મેરા દેખ ચમનમે ફ઼રમીંદા હય લાલા.

૨૭

છોડ છોડ ઓ બદજાત, વર્ના મારૂંગા મય લાત,
યારો કયસી હય યેહ બાત, કાટી કાટો મેરા હાત.
અબ છોડ અમ્માંજાન, કરતી હય કયું હયરાન,
લેગી જાન, બેગુમાન, મેરી યેહ ઇસઆન.

૨૮

વાહ વાહ કયા મજા, ચેહી ઈસકી હય સજા,
કાટ કાટ લે જજા, ઈસકી આઈ હય કજા.
ઈસનેહી બેગુમાન, બેટીકો તેરી માન,
ચુરાયા હય અમ્માંજાન, લેતુ ઈસકી જાન.

૨૯

નહીં ચલતી હય કુચ્છ બરગશત જબ તકદીર હોતી હય,
રહે મકસુદસે કોસોં અલગ તદબીર હોતી હય.
એક દીન વોહથા લાખોંપર મય કરતાથા એહસાન,
એકદીન યેહ હય મયહી ખુદ હું રોટીકો હયરાન;
ઇલાહી કીસ ખતાપર મુઝકો યેહ તાજીર હોતી હય.
બેકસ જબ કરતા હય યારબ તુઝસે કુચ્છ ફરયાદ,
સુનતે હયકે ફોરન ઉસકી લેતા હય તુ દાદ;
મેરી ફરયાદ સુનનેમે યેહ કયું તાખીર હોતી હય.

૩૦

હાય દુન્યામે કોઇ મુઝસા દીલ અફગાર નહીં,
બેકસીકે સીવા ઔર કોઇ મદદગાર નહીં.

૧૩

પુંછતે કયાહો મેરા હાલ તુમ અય રશકે કમર,
હોતી હાલત યેહ મેરી કયા તુમ્હે ઇજહાર નહીં.
યા ઇલાહો મેરે માનીંદ જહાંમે હરગીજ,
દામે ઇશ્કમે હો કોઇ ગીરફતાર નહીં.

૩૧

ખુદાયા મેરે અબ મય જાઉં કહાં,
બગયર ખાનેકે મેરી જાતી હય જાં.
અમીરજાદા હોકે મરૂં ભુકસે,
નહીં દીલમે અબ મેરે તાબો તવાં.
કહું કીસ્સે જાકર યેહ મય અપના હાલ,
કરમ કરતુ મુઝપર ખુદાએ જહાં.

૩૨

કરત સૈયાં, દમક દમક સુરત પ્યારી પ્યારી, ઉજીયારી;
ઝમક ચમક અલગ અલગ ફબત ન્યારી ન્યારી.
ભોલી હય સુરત, મોહની મુરત, અંખીયાં લાજ લજાની;
દેખે જો ઇસકા, ચાંદસા મુખડા, પરીભી હોવે દીવાની.

૩૩

વોહ કૌન હય જીસકા યહાં આના નહીં હોતા,
સબ છોડ બીયાબાન બસાના નહીં હોતા.
સોતે હુંય છપરખટપે જો આરામસે ઉનકો,
જુજ ખાક મયસ્સર યાં બીછાના નહીં હોતા.

૧૪

લાખોંહી ચલે જાતે હૈંય ઇસ દારે ફ઼નાસે,
ઉસ ઘરકો જહાંસે કે ફેર આના નહીં હોતા.
આતીશમે મીલે ખાકમે યા આબમે કોઇ,
જુજ઼ ઇસકે ગરજ઼ ઔર ઠીકાના નહીં હોતા.

૩૪

સબમીલ બહમ કદમ કદમપે ચલીયેં અય યારો,
અબ દુર યા જરૂર; પસંદ યેહ જા કરો.
હર શએ જરી બરો મીસાલે ગૌહરી,
અસબાબ યાં ધરો, કરો ખુશી કરો.

૩૫

મોરી કયા જાન ગમસે જલીરો, ઘરસે બનમે,
દુખ સહેને ચલી, નાજુક કલી, ફુલી ન ફલી;
શહેર ગલી ગલી, કુચ્છ નાહી ભલી, આફ઼ત મીલી.
મયતો પરીરી, અરી હેરી દૈયારી, મયનો પરીગ,
દુખમે યેહ કયસી, કોમલ કમલસી, બનમે અકેલી આઇ,
દુખકા તરાના ગાઈ, જાઉં કીધર નાહીં કોઇ મકાન,
મોરા અય સુબહાન, મોરી પ્રાનો જાન, અભી હયનાદાન,
હાએ જગ દરમયાન, મય જાઉં કુરબાન, તુ બચા દઇ.

૩૬

મેરી જાનપે તુમ કરમ કરના, ઓ મેરે વાલી,
તોરા ભલા, કરે ખુદા, નીસ દીન કમ, પલછીન ગમ;

મોરે તેહારે, હું દુખયારી, હયરાની, બે જાની.
બેચારો દુખ્યારી, મુઝપે સેયાહી, બે દાદી, મોહે બચારે,
મોહે બચાલે, મય તોહે વારી, નેકોઇ દીલજુઇ ખુશબુઇ.

૩૭

પેટકે રગડેને માર ડાલા.
કભી એક રગડા, કભી દો રગડે,
તીન રગડે રગડાઇ ડાલા.
કભી યહાં ચુંટી કભી વહાં ચુંટી,
પર જાબ યહાં ચુંટી ચીચવાઇ ડાલા.

૩૮

અય બારે ખુદા અબ કરમ કરમ કર ખીલાદે ગુલલાલા,
હાં ચમન ચમન દીખલા, દીખલા, હાં ચમન ચમન દીખલા.
અય બારેલાઅલા મેહનસે મુઝકો છુડા તુ હય આલા,
મેહનસે છુડાતુ હય આલા, તુ ખુદા સનદ વાલા.

૩૯

દીલમે અપને જાએ મુઝકો દીજીયે,
કીજીયે અબ લુતફ મુઝપે કીજીયે.
તીશાન લબ હું કબસે અય શીરીં દહન,
શરબતે દીદાર એનાએત કીજીયે.
માલો જરકે બદલેમે અય સીમતન,
નકદ દીલ હાજીર હય મેરા લીજીયે.

૪૦

દીલ લુભાએ લીનારે, મોરે સાંવરે સૈયાંને.
પ્યારી પ્યારી બતીયાં, સગરી તેહારી રે,
તન મન મોસે ફીરાએ લીનારે.
લેકીં બલૈયાં, તોરી મય સૈયાંરે,
ચેરી યેહ મોહે બનાએ લીનારે.
કાહે ચતરાઇ, તુને દીખાઇ,
લગન તુ મોસે રચાએ લીનારે.

૪૧

તેહારે પ્યારી જાગે નસીબ હય આજ,
રહો કાયમ તોરા રાજ.
ફલત ફુલત રહે ગુલશન તોરા,
ચમન બને તોરા સાજ.
મનકી મુરાદ તુ પલછીન પાવે,
જગમે રહે તોરી લાજ.

૪૨

સુનયે સરકાર, કયા કરૂં આગકાર,
નહીં સબ્રો કરાર, દીલે મુજતરકો અબ;
કીજે કીસ્સે ફરયાદ, હય યેહ હમપે બેદાદ,
હુઇ ઇજ્જત બરબાદ, હય યેહ કયસા ગજબ.
કહે દે કયા હય અલમ, કીયા કીસને સીતમ,
ચશમ તેરી હય નમ, ભલા કયા હુય સબબ;
યહાં શાદીકા દમ, ભરે હુંય સબ બહમ,

નહીં તુઝકો ફ્રુહમ, હય તુ નાદાં અજબ.
કીયા કીસને બેદાદ, પડી કયસી ઉફતાદ,
કરે ક્યું હય ફ્રરયાદ, ક્યા હય રંજો તઅબ ;
હમસે કરતુ બયાં, જલદી જલદી અયાં,
બખુદાજો જહાં, તેરા અહેવાલ સબ.
સુન અય માહે પયકર, જો હય તેરા શૌહર,
ચોર વોહ હય મગર, નહીં શેહેજાદા જાન ;
ભેજા કોતવાલ પયગામ, થા યેહ ક્યદી માદામ,
હય યેહ કપડે તમામ; ઉસીકે બેગુમાન.
ક્યું ન ગમમેં હો હયહાત, થા વોહ કોતવાલ બદજાત,
કીયા હમસે યેહ ઘાત, હય વોહ મુજી શયતાન ;
અરે ફુટા નસીબ, હુવા ગર્દુ રકીબ,
નહીં ઇજ્જત કરીબ, દુંગી મય અબતો જાન.

⁂

૪૩

સીતમ યેહ ક્યા હુવા, મુઝપે અય ખુદા,
તકદીરમે લીખ્ખા, યેહ મેરી તુને ક્યા.
અજીબ બેકલી, હય દીલકો યેહ મીલી,
ક્યા જાન હય જલી, અબ માત હય ભલી.
અય ચર્ખે પુરજફા, યેહ તુને ક્યા કીયા,
શાદીમે બરમલા, રંજો અલમ દીયા.

⁂

૪૪

વાહ મેરા દીલશાદ હુવા, શાદ ઘર આબાદ સભી,
ગમ મેરા બરબાદ હુવા.
શાદી મેરી બેટીકો હય ક્યું નહો દીલ શાદ,
શેહેરકા કોતવાલ મેરા હોવેગા દામાદ.
મુફલીસો નાદાર થા અબ હુંગા મય જરદાર,
હાથ મેરે આએગી અશરફીયાં એક હજાર.

૪૫

ચેહેરા મેરા ચાંદસા, જોહરા મેરા નામ,
જોરૂ બનુ કોટવાલકી, અયશ કરૂં મોદામ.
અબતો બનુ કોટવાલની, હુકમ કરૂં હરબાર,
શેહેરમે હું મશહુર મય, મોહલ્લે માહે તમામ.
મહેલોમે દીન રાત મય, રંગ ઉડાઉં ખુબ,
શોર કરૂંગી બાગમે અબ મય ખુબહી કામ.

૪૬

યારબ ચેહ કીસ ગજબકા મેરે સર અજાબ હય,
પારેકી તરાહ દીલકો મેરે ઇજતેરાબ હય.
ખુને જીગર શરાબકે માનીન્દ પીતી હું,
બહેરે ગજક મેરા દીલે બીરીયાં કબાબ હય.
બેટીકે ગમસે આતે હય આંસુ ઉબલ ઉબલ,
દરયાસી ઇનદીનો મેરી ચશ્મે પુરઆબ હય.
મરજાઉં ગરતો હુઉં ચેહ રંજો અજાબસે,
ઇસ જીંદગીસે મુફતમે, મોટી ખરાબ હય.

૪૭

હો મોરી જાન જીયરવા તરસે,
ગોરે ગોરે બદનપે વારી;
સુરત મુરત તોરી નીપટ પીયારી.
પલછીન તુમબીન કલન પડત હય,
તન મન ચેન તજ બન બન આઇ;
અયસી ચલન ફબન મન મોહન તેહારી.